

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 213.254 van 16 mei 2011
in de zaak A. 193.893/IX-6502**

In zake : Alwin BRUYNOOGHE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Veerle Tollenaere
kantoor houdend te 9000 Gent
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Emmanuel Jacobowitz
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 7 september 2009, strekt tot de nietigverklaring van het koninklijk besluit van 28 juni 2009 waarbij Myriam Geldof wordt benoemd tot griffier bij de rechtbank van koophandel te Gent en van de impliciete weigering om Alwin Bruynooghe in die betrekking te benoemen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 2 mei 2011.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tom De Sutter, die loco advocaat Veerle Tollenaere verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Emmanuel Jacobowitz, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 17 mei 1999 treedt de verzoeker als beambte in dienst bij de griffie van het vredegerecht van het eerste kanton te Gent. Bij ministerieel besluit van 16 juni 2003 wordt hij voorlopig benoemd tot beambte bij de griffie van de rechtbank van koophandel te Gent en bij koninklijk besluit van 1 september 2006 wordt hij daar benoemd tot adjunct-griffier.

3.2. M. Geldof treedt op 4 november 1987 als opsteller in dienst bij de griffie van de rechtbank van koophandel te Gent. Bij koninklijk besluit van 15 december 1998 wordt zij benoemd tot adjunct-griffier en bij koninklijk besluit van 26 september 2000 tot eerstaanwezend adjunct-griffier.

3.3. Bij wet van 25 april 2007 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek inzonderheid met betrekking tot bepalingen inzake het gerechtspersoneel van niveau A, de griffiers en de secretarissen en inzake rechterlijke organisatie (hierna: de wet van 25 april 2007) worden de graden van adjunct-griffier en eerstaanwezend adjunct-griffier afgeschaft.

Artikel 172 van deze wet regelt de integratie in niveau B. Artikel 172, § 1, bepaalt dat de personen die bij de inwerkingtreding van deze wet -op 1 december 2008- titularis zijn van één van de geschrapte graden die hierna in kolom 1 zijn opgenomen en die de wedde genieten vermeld in kolom 2 ambtshalve worden benoemd in de graad vermeld in kolom 3 met de weddeschaal vermeld in kolom 4:

1	2	3	4
Griffier	Minimumwedde: 20 453,72 Maximumwedde: 33 086,89	Griffier	BJ3 Minimumwedde: 24 531,00 Maximumwedde: 35 196,00
Eerstaanwezend adjunct-griffier, ten minste 5 jaar benoemd in een ambt van adjunct-griffier of eerstaanwezend adjunct-griffier	Minimumwedde: 17 927,00 Maximumwedde: 30 560,17	Griffier	BJ3 Minimumwedde: 24 531,00 Maximumwedde: 35 196,00
Adjunct-griffier	Minimumwedde: 17 258,25 Maximumwedde: 29 891,41	Griffier	BJ2 Minimumwedde: 21 731,00 Maximumwedde: 32 396,00

Ingevolge deze regeling wordt de verzoeker, als adjunct-griffier, ambtshalve benoemd tot griffier met weddeschaal BJ2 en wordt M. Geldof, als eerstaanwezend adjunct-griffier die ten minste vijf jaar benoemd is, ambtshalve benoemd tot griffier met weddeschaal BJ3.

Artikel 180 van dezelfde wet bepaalt dat de benoemingsprocedures voor de vacante betrekkingen die vóór de inwerkingtreding van de wet gepubliceerd werden in het Belgisch Staatsblad beëindigd worden overeenkomstig de bepalingen die op het moment van de openbaarmaking van kracht waren maar dat het betrokken personeelslid op het moment van de benoeming onmiddellijk geïntegreerd wordt in de overeenkomstige vakklassen, graad en weddeschaal zoals bepaald in de artikelen 170 en 172.

3.4. Op 21 november 2008 wordt in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt dat vanaf 1 juni 2009 een betrekking van griffier bij de rechtbank van koophandel te Gent vacant is.

3.5. De verzoeker stelt zich kandidaat op 26 november 2008, M. Geldof op 11 december 2008.

3.6. Op 20 januari 2009 maakt de FOD Justitie de kandidaturen over aan de hoofdgriffier van de rechtbank van koophandel te Gent. In die brief wordt onder meer vermeld dat er zich voor de vacante plaats van griffier (die gepubliceerd werd vóór 1 december 2008) onder de kandidaten een eerstaanwezend adjunct-griffier bevindt die minstens 5 jaar benoemd is en dat deze kandidatuur overeenkomstig artikel 180 van het Gerechtelijk Wetboek overbodig is.

3.7. Op 29 januari 2009 vraagt de hoofdgriffier aan de personeelsdienst van de FOD Justitie of een eerstaanwezend adjunct-griffier met minstens vijf jaar functie geen financieel voordeel heeft bij een bevordering tot griffier “nu de wedde van griffier (1928 oude stelsel) met 21 dienstjaren hoger ligt dan de nieuwe wedde BJ3”.

Op 30 januari 2009 antwoordt de personeelsdienst dat de oude weddeschaal 1928 niet meer kan worden toegekend en enkel behouden blijft voor wie op 1 december 2008 in deze weddeschaal verloond werd voor zover deze weddeschaal voordeliger blijkt dan de weddeschaal BJ3 zodat de betrokkene

blijvend verloond zal worden in wedde schaal BJ3 en het voor haar geen nut heeft om voorgedragen te worden.

3.8. De voorzitter van de rechtbank van koophandel te Gent en de hoofdgriffier geven over beide kandidaten een “zeer gunstig” advies. De voorzitter rangschikt M. Geldof als eerste en de verzoeker als tweede. De hoofdgriffier doet het omgekeerde en motiveert deze rangschikking als volgt:

“In de begeleidende zendbrief van 20 januari 2009 gericht aan de hoofdgriffier wordt expliciet vermeld dat onder de kandidaten zich een eerstaanwendend adjunct-griffier bevindt met minstens 5 jaar functie die zich manifesteert voor de vacante plaats. In fine wordt besloten ‘Deze kandidaturen zijn overeenkomstig art. 180 Ger. W. aldus overbodig.’

Uit een toelichting ter zake mij verstrekt per e-mail door uw diensten blijkt ‘Betrokkene zal blijvend verloond worden in BJ3 en aldus heeft het voor haar geen nut voorgedragen te worden.’

Hoewel de kandidate mevrouw Geldof technisch-juridisch wel in aanmerking komt voor de vacature en zij normaliter als eerste kandidate zou zijn weerhouden, waardoor in haren hoofdeodeloos verwachtingen zijn gecreëerd die bij het niet in vervulling gaan tot ontgoochelingen leiden, is in acht genomen de bovenstaande elementen een voordracht van de heer Bruynooghe als eerste kandidaat en mevrouw Geldof als tweede kandidate mijn rationele keuze.”

3.9. Bij koninklijk besluit van 28 juni 2009 wordt M. Geldof benoemd tot griffier bij de rechtbank van koophandel te Gent. Artikel 2 van het besluit bepaalt dat zij geïntegreerd wordt in de weddeschaal zoals voorzien in artikel 172 van de wet van 25 april 2007.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep in zoverre het gericht is tegen de impliciete weigering om de verzoeker te benoemen

Standpunten van de partijen

4. De verwerende partij werpt op dat het beroep onontvankelijk is in zoverre het gericht is tegen de impliciete weigering om de verzoeker te

benoemen omdat er geen rechtsplicht bestond om hem te benoemen en een verzoeker enkel in dat geval een belang heeft bij een vernietiging van de impliciete weigering om hem te benoemen.

5. De verzoeker stelt in zijn verzoekschrift met betrekking tot zijn belang bij de vernietiging van de impliciete weigering om hem te benoemen, dat een inwilliging van het beroep de verwerende partij zou nopen tot maatregelen van rechtsherstel die specifiek op zijn rechtssituatie betrekking hebben, wat niet noodzakelijk het geval zou zijn indien enkel de nietigverklaring van de benoeming van de tegenkandidaat wordt uitgesproken. Het bestreden besluit heeft geen rechtsgevolgen voor de benoemde kandidaat en enkel een negatief rechtsgevolg voor de verzoeker. Een vernietiging van de impliciete weigering om hem te benoemen zou de overheid er dan ook toe verplichten om zich opnieuw over de benoeming uit te spreken met in achtnaam van het motief dat tot vernietiging heeft geleid. Volgens de verzoeker is het bovendien niet vereist dat de verwerende partij verplicht zou zijn om hem te benoemen opdat hij een belang bij zijn vordering zou hebben.

In zijn memorie van wederantwoord voegt hij daaraan toe dat de verwerende partij geen reden opgeeft om niet tot een bevordering over te gaan en dat zij evenmin aangeeft dat een andere kandidaat benoemd zou kunnen worden of de benoeming aan de verzoeker geweigerd zou kunnen worden. De verwerende partij gaat te dezen voorbij aan de specifieke omstandigheid dat de benoemde kandidaat op het ogenblik van haar benoeming reeds de functie, graad en weddeschaal waarin ze werd benoemd bezat en dat het bestreden besluit voor de benoemde kandidaat dus geen enkel rechtsgevolg heeft maar enkel voor de verzoeker een negatief rechtsgevolg impliceert. In die omstandigheden kan de nietigverklaring van de impliciete weigering om hem te benoemen hem een ruimere aanspraak op rechtsherstel verschaffen dan enkel de nietigverklaring van het benoemingsbesluit. Wanneer zou vaststaan dat M. Geldof niet rechtsgeldig kon worden benoemd omdat zij reeds ambtshalve in dezelfde functie was benoemd,

blijft de verzoeker als enige kandidaat over en bovendien beschikt hij over zeer gunstige adviezen.

Beoordeling

6. Behalve indien een teleurgestelde kandidaat kan aantonen dat in hoofde van de overheid een rechtsplicht bestaat om hem te benoemen, kan een afzonderlijk beroep tegen de impliciete weigering om hem te benoemen in beginsel niet tot een ruimer herstel leiden dan het herstel dat voortvloeit uit de vernietiging van het besluit waarbij de concurrent is benoemd. De bewijslast ter zake rust op de verzoeker.

Noch uit de ter zake geldende reglementering, noch uit het door de verzoeker aangevoerde middel blijkt dat ter zake een dergelijke rechtsplicht zou bestaan. In beginsel heeft de verzoeker dan ook geen belang bij het beroep gericht tegen de impliciete weigering om hem tot griffier te benoemen.

7. Weliswaar kunnen er uitzonderlijk omstandigheden zijn die met zich brengen dat een verzoeker toch belang heeft bij het bestrijden van de impliciete beslissing om hem niet te benoemen. In dat verband voert de verzoeker aan dat de bestreden benoeming voor de benoemde kandidaat geen rechtsgevolgen heeft, aangezien zij op grond van artikel 172 van de wet van 25 april 2007 reeds ambtshalve tot griffier met de daaraan verbonden weddeschaal benoemd werd terwijl de bestreden benoeming wat hem betreft een negatief gevolg heeft.

De omstandigheden die de verzoeker schetst tonen inderdaad aan dat hij er voordeel bij heeft om, samen met de vernietiging van de benoeming van M. Geldof, ook de onwettigheid van de weigering hem te benoemen vastgesteld te zien. De inwilliging van die bijkomende vordering zal immers maatregelen van rechtsherstel vereisen die specifiek op verzoekers rechtssituatie betrekking hebben, wat niet noodzakelijk het geval is bij de loutere nietigverklaring van de bestreden benoeming. In die zin heeft hij dan ook belang

bij de nietigverklaring van de impliciete weigeringsbeslissing. Wat de overheid bij het nemen van dat nieuwe besluit al dan niet móét doen, of integendeel niet meer mág doen, hangt af van het vernietigingsmotief. Meer bepaald zou zij, zonder het gezag van gewijsde van dit arrest te miskennen, niet opnieuw met herhaling van de vastgestelde onwettigheid mogen weigeren de verzoeker te benoemen. Aldus begrepen is de exceptie niet gegrond.

V. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

8. De verzoeker voert de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de formele motiveringswet) en van de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid van het zorgvuldigheids-, het redelijkheids- en evenredigheidsbeginsel.

In een eerste onderdeel “machtsoverschrijding” voert de verzoeker aan dat de bestreden benoeming ten aanzien van de benoemde noch positieve, noch negatieve rechtsgevolgen heeft, aangezien M. Geldof het betrokken ambt reeds bekleedt en de daaraan verbonden weddeschaal geniet op grond van artikel 172 van de wet van 25 april 2007. De verzoeker ontwaart hierin machtsoverschrijding en onbevoegdheid doordat de benoemende overheid geen gevolg geeft aan de vacantverklaring waartoe zij zelf heeft beslist.

In het tweede onderdeel van het middel voert de verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van formele motiveringswet en van het redelijkheids- en evenredigheidsbeginsel, doordat het bestuur heeft nagelaten om alle betrokken belangen objectief en evenwichtig tegen elkaar af te wegen. Door niet in rekening te brengen dat de benoeming van M. Geldof voor haar geen enkel voordeel of nut zou meebrengen, terwijl die benoeming, gelet op de impliciete

weigering, voor de verzoeker wel een nadeel meebrengt, heeft de benoemende overheid op kennelijk onredelijke wijze gehandeld.

In een derde onderdeel van het middel voert de verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van formele motiveringswet en van het zorgvuldigheidsbeginsel, doordat in het bestreden besluit geen rekening is gehouden met het feit dat zowel de personeelsdienst in zijn brief van 20 januari 2009, als de hoofdgriffier bij de voordracht van de kandidaten, hadden vastgesteld dat de benoeming van M. Geldof overbodig was en voor haar geen nut kon hebben. Weliswaar wordt in het bestreden besluit verwezen naar artikel 180 van de wet van 25 april 2007, doch die bepaling houdt niet in dat met geen enkel relevant gegeven, zoals het feit dat de kandidaten op 1 december 2008 ambtshalve in een andere graad met bijbehorende weddeschaal werden benoemd, rekening moet worden gehouden. Met het bestreden besluit wordt M. Geldof benoemd in een graad waarin zij op grond van artikel 172 van de wet van 25 april 2007 reeds benoemd was. Ofschoon reeds in de loop van de procedure werd opgeworpen dat de kandidatuur van M. Geldof overbodig was, wordt hier in het bestreden besluit geen rekening mee gehouden en evenmin blijkt waarom hier geen rekening mee gehouden werd.

9. De verwerende partij werpt op dat het eerste onderdeel van het middel onontvankelijk is omdat de verzoeker niet aangeeft welke norm door het bestreden besluit werd geschonden. Voor zover de onbevoegdheid van de steller van het bestreden besluit zou worden aangevoerd, betwist zij dat het bestreden besluit door een andere overheid dan de Koning moest genomen worden. Voorts ontkent zij dat geen gevolg werd gegeven aan de vacature aangezien er een benoeming is geweest. Bovendien staat het de overheid steeds vrij om geen gevolg te geven aan een vacantverklaring.

Met betrekking tot het tweede onderdeel van het middel merkt de verwerende partij op dat de benoeming van een kandidaat het algemeen belang moet dienen en dat een persoonlijk voordeel voor een kandidaat daarbij geen rol

speelt. Bovendien beschikt de overheid bij benoemingen over een discretionaire bevoegdheid. Uit de motivering van het bestreden besluit blijkt dat de verwerende partij de titels en verdiensten van de kandidaten op objectieve wijze heeft afgewogen en dat M. Geldof werd benoemd omdat zij over grotere aanspraken beschikt dan de verzoeker.

Aangaande het derde onderdeel van het middel merkt de verwerende partij op dat de verzoeker uitgaat van de verkeerde veronderstelling dat de kandidaat moet worden benoemd die het meeste belang heeft bij de benoeming; het is integendeel de kandidaat die het best het algemeen belang dient die benoemd moet worden. Zij wijst erop dat de vacature werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 21 november 2008, dat volgens artikel 180 van de wet van 25 april 2007 de benoemingsprocedure voortgezet moest worden overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van die wet op 1 december 2008 en dat zij derhalve bij het nemen van het bestreden besluit geen rekening mocht houden met de nieuwe ambtshalve toegekende graad. Het bestreden besluit is bijgevolg afdoende gemotiveerd doordat erin verwezen wordt naar artikel 180 van de wet van 25 april 2007 en de bekendmaking van de vacante betrekking in het Belgisch Staatsblad van 21 november 2008.

10. In verband met de ontvankelijkheid van het eerste onderdeel van het middel merkt de verzoeker in zijn memorie van wederantwoord op dat dit onderdeel samen moet worden gelezen met de in de hoofding van het middel aangevoerde bepalingen en beginselen. Bovendien blijkt uit het antwoord van de verwerende partij dat zij het middel begrepen heeft. De verzoeker herhaalt voorts dat de verwerende partij, door M. Geldof te benoemen, geen gevolg heeft gegeven aan de door haar gecreëerde vacature aangezien M. Geldof reeds over de functie, graad en weddeschaal beschikte waarin zij door het bestreden besluit opnieuw werd benoemd.

Aangaande het tweede onderdeel van het middel merkt de verzoeker op dat er niet valt in te zien hoe het algemeen belang kan gediend

worden door een benoeming die geen wijziging aanbrengt in de rechtspositie van de benoemde kandidaat. Hij blijft van mening dat de overheid op kennelijk onredelijke wijze gehandeld heeft door niet in rekening te brengen dat de benoeming van M. Geldof voor haar geen enkel voordeel of nut meebrengt, terwijl dit voor de verzoeker wel een nadeel meebrengt.

Nopens het derde onderdeel van het middel stelt de verzoeker dat artikel 180 van de wet van 25 april 2007 slechts bepaalt dat de op 1 december 2008 lopende benoemingsprocedures moeten worden voortgezet overeenkomstig de bepalingen die gelden op het ogenblik van de openbaarmaking van de vacature. De verwerende partij geeft aan dat artikel een te ruime draagwijdte door geen rekening te houden met het feit dat de kandidaten sinds 1 december 2008 in een andere graad en weddeschaal benoemd werden. Uit het bestreden besluit blijkt niet om welke reden dit aspect niet in rekening werd gebracht. De verzoeker herhaalt dat zijn belangen nodeloos werden geschaad door M. Geldof te herbenoemen in een graad en weddeschaal die zij uit kracht van de wet reeds sinds 1 december 2008 bezat.

Beoordeling

11. Luidens artikel 2, § 1, 3°, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State moet het inleidend verzoekschrift een uiteenzetting bevatten van de middelen die worden aangevoerd om de vernietiging van het bestreden besluit te verkrijgen. Onder zulk rechtsmiddel wordt verstaan de opgave van een rechtsregel met daarbij een voldoende duidelijke uiteenzetting van de wijze waarop die rechtsregel door het bestreden besluit wordt miskend.

In het eerste onderdeel van het middel beschrijft de verzoeker louter de draagwijdte en de gevolgen van de bestreden benoeming -er zijn geen gevolgen voor de benoemde kandidaat en er is enkel een negatief gevolg voor de verzoeker- zonder hierbij aan te geven welke rechtsregel hij geschonden acht, laat

staan op welke wijze de rechtsregel door het bestreden besluit wordt miskend. De verwijzing in het algemeen naar machtsoverschrijding is geen voldoende nauwkeurige omschrijving van een geschonden rechtsregel. De verwijzing naar de onbevoegdheid van de steller van het bestreden besluit is te dezen niet relevant, aangezien de grief van de verzoeker geen uitstaans heeft met de hoedanigheid van het bestuursorgaan dat het bestreden besluit heeft genomen.

Waar de verzoeker in zijn memorie van wederantwoord opmerkt dat het eerste onderdeel van het middel samen moet worden gelezen met de bepalingen en beginselen die in het opschrift van het middel zijn vermeld, wenst hij het eerste onderdeel van het middel samen te laten vallen met het tweede en derde onderdeel van het middel, zodat het onderdeel niet afzonderlijk onderzocht moet worden.

Het eerste onderdeel van het middel is niet ontvankelijk.

12. In het tweede onderdeel van het middel wordt in essentie de schending van het redelijkheidsbeginsel aangevoerd, terwijl in het derde onderdeel de schending van de motiveringsplicht wordt aangevoerd. Het redelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer een beslissing berust op feitelijk juiste en juridisch relevante motieven, maar er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen die motieven en de inhoud van de beslissing. De schending van het redelijkheidsbeginsel is subsidiair ten aanzien van de vraag naar het bestaan en de deugdelijkheid van de motieven. Het is bijgevolg aangewezen om eerst het derde onderdeel van het middel, waarin de afwezigheid van afdoende motieven wordt aangeklaagd, te onderzoeken.

13. Volgens de verzoeker blijkt uit het bestreden besluit niet waarom geen rekening werd gehouden met het feit dat M. Geldof reeds ambtshalve tot griffier met de weddeschaal BJ3 benoemd was, zodat haar benoeming geen deugdelijke grondslag heeft.

De verwerende partij beroept zich op artikel 180 van de wet van 25 april 2007 om te stellen dat zij met de daarin vervatte ambtshalve graadverandering van M. Geldof geen rekening mocht houden.

Artikel 180 van de wet van 25 april 2007 luidt als volgt:

“De benoemingsprocedures voor de vacante betrekkingen welke werden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad vóór de inwerkingtreding van deze wet, worden beëindigd overeenkomstig de bepalingen die op het moment van de openbaarmaking van kracht waren.

Op het moment van de benoeming wordt het betrokken personeelslid evenwel onmiddellijk geïntegreerd in de overeenkomstige vakklassen, graad en weddenschaal zoals bepaald in de artikelen 170 en 172 van deze wet.”

Deze overgangsbepalingen houden in dat de bij de inwerkingtreding van de wet van 25 april 2007 lopende benoemingsprocedures moeten worden voortgezet volgens de op het ogenblik van de vacantverklaring geldende bepalingen. Zij houden daarentegen niet in dat de benoemende overheid bij haar besluit geen acht zou moeten slaan op eventuele wijzigingen in de rechtstoestand van de kandidaten. Artikel 180 van de wet van 25 april 2007 kan dan ook door de verwerende partij niet dienstig worden ingeroepen om voorbij te gaan aan de graadverandering die op grond van artikel 172 van dezelfde wet op 1 december 2008 ambtshalve aan M. Geldof werd toegekend en die haar definitief rechten verleent. Die bepaling kan dan ook niet verantwoorden dat de verwerende partij M. Geldof een tweede keer en met uitsluiting van de kandidatuur van de verzoeker in de graad benoemt.

Het derde onderdeel van het middel is gegrond.

14. Het koninklijk besluit van 28 juni 2009 waarbij M. Geldof benoemd wordt tot griffier bij de rechtbank van koophandel te Gent vindt geen steun in artikel 180 van de wet van 25 april 2007 en wordt daarom vernietigd. De verwerping van de kandidatuur van de verzoeker is het rechtstreeks gevolg van de

vastgestelde onwettigheid. In die zin is er reden om ook de impliciete weigering om de verzoeker te benoemen te vernietigen.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het koninklijk besluit van 28 juni 2009 waarbij Myriam Geldof wordt benoemd tot griffier bij de rechtbank van koophandel te Gent en de impliciete weigering om Alwin Bruynooghe in die betrekking te benoemen, in de mate de verwerende partij bij het begeven van de betrekking voorbijgegaan is aan zijn kandidatuur.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 16 mei 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Wim Geurts,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Wim Geurts

André Vandendriessche